ΑΠΟΦΑΣΗ ΥΠ□ ΑΡΙΘΜ. 1/2011 ΤΟΥ ΕΝΙΑΙΟΥ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Περίληψη:

Κρίθηκαν ομόφωνα πειθαρχικά ελεγκτέοι οι συνάδελφοι Μιμή Τουφεξή και Γιάννης Κουτζουράδης, για αντιδεοντολογική συμπεριφορά, ύστερα από έγκληση της συν. Ελένης Ανδριανού.

Ποινές:

1. Για την πρώτη, με ψήφους 5 έναντι 3, επιβλήθηκε η επίπληξη με ανάρτηση της απόφασης στους χώρους εργασίας.

Από τη μειοψηφία ένα μέλος, πρότεινε προσωρινή διαγραφή 4 μηνών από τα μητρώα της ΕΣΗΕΑ, ένα άλλο προσωρινή διαγραφή 2 μηνών και το τρίτο απλή επίπληξη.

2. Για τον δεύτερο, με ψήφους 7 έναντι 1, επιβλήθηκε η προσωρινή διαγραφή ενός μηνός από τα μητρώα της ΕΣΗΕΑ.

Η μειοψηφία πρότεινε την απλή επίπληξη.

Επίσης, κρίθηκε κατά πλειοψηφία (6-2), μη ελεγκτέος πειθαρχικά, λόγω αμφιβολιών, ο εγκαλούμενος συν. Γιώργος Αξελός.

==========

Το Ενιαίο Πειθαρχικό Συμβούλιο της Ε.Σ.Η.Ε.Α. συνήλθε σήμερα Τετάρτη, 23 Μαρτίου 2011, στα επί της οδού Ακαδημίας 20 γραφεία του, υπό την προεδρία του τακτικού μέλους Ελένης Τράϊου, κατά τα προβλεπόμενα από το Καταστατικό, και με την παρουσία των μελών α) από το ΔΠΣ, Μηνά Παπάζογλου, τακτικού, και των αναπληρωματικών Αναστάσιου Κοντογιαννίδη και Κώστα Μότση, και β) από το ΠΠΣ Ιωάννη Αποστολόπουλου και Αικατερίνης

Δουλγεράκη, τακτικών, και των αναπληρωματικών ’ρη Καρρέρ και Γιώργου Αρκουλή, καθώς και της γραμματέως Μαρίας Χριστοφοράτου, προκειμένου να εκδώσει απόφαση επί της υπ αριθμ. πρωτ. 142/27.04.10 εγκλήσεως της συν. Ελένης Ανδριανού κατά των μελών του Δευτεροβαθμίου Πειθαρχικού Συμβουλίου συν. Μιμής Τουφεξή, Γιάννη Κουτζουράδη και Γιώργου Αξελού. Στην πρώτη συνεδρίαση (16.03.11) για λήψη αποφάσεως δεν υπήρχε η προβλεπόμενη απαρτία. Ως εκ τούτου, η συνεδρίαση επαναλαμβάνεται με τη διαπίστωση ότι υπάρχει η απαιτούμενη από το άρθρο 18 του Εσωτερικού Κανονισμού απαρτία, αναλογικά εφαρμοζόμενου για το Ενιαίο Πειθαρχικό Συμβούλιο.

Η έγκληση ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Εγκαλώ τους ως άνω συναδέλφους για παράβαση σωρείας διατάξεων του Καταστατικού της ΕΣΗΕΑ και του Εσωτερικού Κανονισμού Λειτουργίας των Πειθαρχικών Συμβουλίων, αλλά και της ευρύτερης νομοθεσίας, όπως στη συνέχεια εκθέτω:

- Ως μέλη του ΔΠΣ κατά τη συνεδρία της 04.02.10 έλαβαν απόφαση σχετικά με έγκληση της συν. (), την οποία κατά παράβαση της υποχρέωσής τους δεν προσδιορίζουν ούτε κατά αριθμό πρωτοκόλλου, ούτε έστω κατά ημερομηνία, ώστε να υπάρχει η απαραίτητη σαφήνεια, αλλά να περιφέρονται ερωτηματικά.
- Παρά το έννομο συμφέρον μου, κατά παράβαση υποχρέωσής τους, δεν αναφέρουν το όνομά μου ως εγκαλούμενης (ούτε και των υπολοίπων εγκαλουμένων), ώστε κανένας να μη μπορεί να επικαλεσθεί την απόρριψη της σε βάρος του έγκλησης, αλλά να μένει έωλη η κατηγορία.
- Στην ίδια απόφαση παραποιούν την αλήθεια, υποστηρίζοντας πως το ΔΠΣ έκρινε ότι η υπόθεση δεν μπορεί να εκδικασθεί από αυτό διότι α)

β) Δεν μπορεί να συγκεκριμενοποιηθεί ποια μέλη ψήφισαν υπέρ της απόρριψης της έγκλησης επειδή η ψηφοφορία είναι μυστική. Αυτό είναι αναληθές καθόσον τόσο η ίδια όσο και οι περισσότεροι, αν όχι όλοι, αναφέραμε στις καταθέσεις μας για

τη ψήφο μας, αλλά και υπήρχε και στα πρακτικά.

4. Κατά παράβαση του Καταστατικού και του Εσωτερικού Κανονισμού, δρομολόγησαν παράνομες διαδικασίες και ανεπίτρεπτα επανεξέτασαν τη σχετική υπόθεση που είχε κριθεί τελεσίδικα στο ΠΠΣ, ακόμη και με κλήσεις μαρτύρων της εγκαλούσας. Και ενώ δηλώνουν αναρμόδιοι να την κρίνουν, τελικά αποφαίνονται πως η πρωτοβάθμια απόφαση είναι εσφαλμένη. Αφού όμως την έκριναν την απέστειλαν στο ΠΠΣ για επανεξέταση. Όμως, το ΠΠΣ με ομόφωνη απόφασή του, επέστρεψε τον φάκελο στο ΔΠΣ, τονίζοντας πως η όλη αυτή διαδικασία είναι παράνομη, θέση που επιβεβαιώνει τον ως άνω ισχυρισμό μου».

Στην υπ αριθμ. πρωτ. 162/13.07.10 συμπληρωματική έγκλησή της ανέφερε:

«Σχετικά με την από 27.04.10 έγκλησή μου, επιθυμώ να καταγγείλω και τα ακόλουθα, που αφορούν αντιδεοντολογικές ενέργειες της πρώτης, συν. Μ. Τουφεξή και του … συν. Ι. Κουτζουράδη.

*Μετέχοντας στο ΔΠΣ η πρώτη ως τότε προεδρεύουσα και ο δεύτερος ως μέλος στην υπ αριθμ. 2/2008 απόφαση κατά του πρώην εντεταλμένου συμβούλου της ΕΡΤ Κων. Κέκη, αντίθετα από την συνδικαλιστική δεοντολογία, περιέλαβαν στο κείμενο της αναφορά, πως δήθεν ο κ. Κέκης **πηγαίνοντας ως μάρτυρας υπέρ της ΕΡΤ και εναντίον έξι απολυμένων συναδέλφων, έπραξε το καθήκον του** ως υπάλληλος της ΕΡΤ.*

*Ακόμη στην ίδια απόφαση, που συνέταξε η πρώτη συν. Τουφεξή, **δεν ανέφεραν**, όπως απαιτείται, **τα άρθρα του Καταστατικού και του Κώδικα Δεοντολογίας**, που αφορούσε η σοβαρή αυτή δεοντολογική παράβαση, τα οποία υπήρχαν στην απόφαση του Πρωτοβάθμιου Πειθαρχικού. Αποτέλεσμα ο κ. Κέκης να χρησιμοποιήσει και τα δύο αυτά ως επιχειρήματα στο Πρωτοδικείο, όπου προσέφυγε για την ακύρωση της καταδίκης του, όπως και το επέτυχε.*

Χαρακτηριστικό είναι πως και το Πρωτοδικείο, δικαιολογεί την

*απόφασή του σημειώνοντας: «**’λλωστε το γεγονός ότι ο αιτών ενήργησε μέσα στο πλαίσιο των καθηκόντων του ως Εντεταλμένου Συμβούλου της ΕΡΤ ΑΕ, αναφέρει στο σκεπτικό της και η προσβαλλόμενη απόφαση του Δευτεροβαθμίου Πειθαρχικού Συμβουλίου**».*

*Πρόκειται για μια **άκρως επικίνδυνη θέση και άποψη**, που δυστυχώς διατυπώθηκε από θεσμοθετημένο όργανο της ΕΣΗΕΑ, **δίνοντας τη δυνατότητα σε κάθε εργοδότη να στρατολογεί δημοσιογράφους ως μάρτυρες εναντίον συναδέλφων τους σε εργατικές διαφορές**, πιέζοντας μάλιστα με το επιχείρημα πως αυτό είναι καθήκον τους, όπως έχει αποφανθεί και το Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο της ΕΣΗΕΑ. Αυτήν την απαράδεκτη και αντισυνδικαλιστική θέση είχα καταγγείλει λίγο μετά την δικαστική απόφαση στην κοινή συνεδρίαση των δυο Πειθαρχικών Συμβουλίων που επακολούθησε, αλλά δυστυχώς οι δυο ως άνω συνάδελφοι επέλεξαν να μου επιτεθούν, αντί να αναθεωρήσουν τη στάση τους. Και πιστεύω ότι θα πρέπει να ελεγχθούν και να αποδοκιμαστεί η αρνητική αυτή άποψη, ώστε να αποτραπεί κάθε αξιοποίησή της υπέρ της εργοδοσίας σε βάρος συναδέλφων, που καταφεύγουν στα δικαστήρια, για την προστασία τους από τις εργοδοτικές αυθαιρεσίες.*

*Σημειώνω ακόμη πως ο δεύτερος συν. Κουτζουράδης δεν είναι η πρώτη φορά που διατυπώνει φιλοεργοδοτικές απόψεις και **τάσσεται υπέρ του λεγόμενου «διευθυντικού δικαιώματος» για απολύσεις συναδέλφων**. Ενδεικτικά αναφέρω την περίπτωση απολυμένου δημοσιογράφου, που προσέφυγε στα Πειθαρχικά. Όλα τα μέλη του Πρωτοβάθμιου, καταδίκασαν τη στάση του διευθυντικού στελέχους που εισηγήθηκε την καταχρηστική και παράνομη απόλυση του συναδέλφου και επέβαλε ποινή διαγραφής. Το ίδιο έγινε και στο Δευτεροβάθμιο, **με μοναδική εξαίρεση τον συν. Κουτζουράδη, ο οποίος αξίωνε να απορριφθεί η έγκληση του απολυμένου δημοσιογράφου και να αθωωθεί αυτός που προκάλεσε την απόλυση, για να μην ακυρωθεί «το δικαίωμα του προϊσταμένου δημοσιογράφου να αποφασίζει επί της επάρκειας ή της ανεπάρκειας κάποιου συναδέλφου»**. Είναι το πρόσχημα που*

χρησιμοποιούν οι εργοδότες για τις απολύσεις δημοσιογράφων, και αλίμονο αν τα Πειθαρχικά προσφέρουν χείρα βοηθείας με ανάλογες συνδικαλιστικές θέσεις, ***συνεργώντας ουσιαστικά στην εργοδοτική αυθαιρεσία*** *και αφήνοντας απροστάτευτους τους συναδέλφους».*

Για τις δύο ως άνω εγκλήσεις το Ενιαίο Πειθαρχικό Συμβούλιο, απεφάνθη ως εξής:

«Το ΕΠΣ έκρινε κατά πλειοψηφία (5 έναντι 1) , ***βάσιμη*** *την υπ αριθμ. πρωτ. 142/27.04.10 έγκληση της συν. Ανδριανού ως προς τους συν. Μιμή Τουφεξή, Ιωάννη Κουτζουράδη και Γεώργιο Αξελό, για παράβαση των άρθρων 22 του Εσωτερικού Κανονισμού, του άρθρου 19 παρ. 3 του Καταστατικού και άρθρου 24 του Εσωτερικού Κανονισμού, του άρθρου 7, παρ. 1 εδάφιο α του Καταστατικού και του άρθρου 6, παρ. 1, εδάφιο α του Κώδικα Αρχών Δεοντολογίας.*

Ειδικότερα με την σχετική απόφαση της υπ αριθμ. 29/04.02.10 συνεδρίας του ΔΠΣ και την προηγηθείσα διαδικασία επί της από 12.05.09 εγκλήσεως της συν.( ). διαπιστώθηκε ότι:

Με την αδικαιολόγητη παράλειψη αναφοράς του ονόματος της εκεί εγκαλούμενης συν. Ανδριανού, που ήδη τους εγκαλεί, παραβιάστηκε το άρθρο 22 του Εσωτερικού Κανονισμού Λειτουργίας των Πειθαρχικών Συμβουλίων που επιβάλλει, μεταξύ άλλων, στο εδάφιο γ να αναγράφονται στις αποφάσεις «το όνομα και τα άλλα στοιχεία του κριθέντος».

Εξάλλου, παραβιάστηκαν το άρθρο 19 παρ. 3 του Καταστατικού και το άρθρο 24 του Εσωτερικού Κανονισμού, που ορίζουν ότι έφεση μπορεί να γίνει μόνο από τον εγκαλούμενο, εφόσον του έχει επιβληθεί ποινή προσωρινής ή οριστικής διαγραφής από τα μητρώα της. ΕΣΗΕΑ. Και ***πουθενά δεν προβλέπεται δυνατότητα αυτεπάγγελτης παρέμβασης του ΔΠΣ για επανάκριση απόφασης του ΠΠΣ και μάλιστα τελεσίδικης****, διαδικασία που αυθαίρετα και χωρίς την επιβαλλόμενη υπευθυνότητα, εφάρμοσαν οι εγκαλούμενοι.*

Η ως άνω αυθαίρετη και αντικαταστατική παρέμβαση του ΔΠΣ, πέραν του ότι καθιστά την όλη διαδικασία που ακολουθήθηκε και την απόφαση που εκδόθηκε παράνομη και ανυπόστατη, συνιστά για τα ως άνω εγκαλούμενα μέλη που την εστήριξαν ***παράβαση καθήκοντος και συμπεριφορά που περιφρονεί τις αποφάσεις της Γενικής Συνέλευσης*** *και έρχεται σε αντίθεση με το άρθρο 7, παρ. 1, εδάφιο α του Καταστατικού, το οποίο επιβάλλει στα μέλη της ΕΣΗΕΑ: «να δείχνουν διαγωγή, συμπεριφορά και ήθος ανάλογες με το λειτούργημα που ασκούν».*

Επιπλέον, παραβιάζεται και το άρθρο 6, παρ.1, εδάφιο α του Κώδικα Αρχών Δεοντολογίας, που επισημαίνει για κάθε μέλος της ΕΣΗΕΑ την υποχρέωση σεβασμού της προσωπικότητας των συναδέλφων του, καθώς η ως άνω συμπεριφορά των εγκαλουμένων μελών του ΔΠΣ, συνιστά προσβλητική στάση έναντι της εγκαλούσας και άλλων μελών του ΠΠΣ, στις αρμοδιότητες και τα καθήκοντα των οποίων αυθαίρετα υπεισέρχονται, ***επιχειρώντας να ακυρώσουν τον θεσμοθετημένο ρόλο του Πρωτοβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου****, που με σαφήνεια προσδιορίζεται από το Καταστατικό και τον Εσωτερικό Κανονισμό.*

Η δε αντικαταστατική αυτή συμπεριφορά για τους συν. Τουφεξή και Κουτζουράδη γίνεται ***κατ εξακολούθηση****, με παραγνώριση προηγηθείσας ομόφωνης αποδοκιμασίας των δύο Πειθαρχικών Συμβουλίων σε κοινή συνεδρίαση, και την υπογράμμιση της ανάγκης τήρησης του Καταστατικού και του Εσωτερικού Κανονισμού. Αλλά και τη σχετική επισήμανση από το Εποπτικό Όργανο Δεοντολογίας. Η παράνομη αυτή στάση τους, που έχει ως γνώμονα την περιφρόνηση των θεσμοθετημένων διατάξεων και την αυθαιρεσία με προφανή στόχο τις εντυπώσεις,* ***οδηγεί σε διακωμώδηση των προβλεπόμενων πειθαρχικών διαδικασιών και ναρκοθέτηση της ομαλής λειτουργίας των Πειθαρχικών Συμβουλίων****, με τις εμπλοκές και τα αδιέξοδα που προκαλεί.*

Ως προς την υπ αριθμ. πρωτ. 162/13.07.10 συμπληρωματική έγκληση της συν. Ανδριανού κατά των ως άνω εγκαλουμένων συν. Τουφεξή και Κουτζουράδη, το Ενιαίο Πειθαρχικό Συμβούλιο, αποφαίνεται ως ακολούθως:

Αποτελεί πάγια θέση των Πειθαρχικών Συμβουλίων και του Εποπτικού Οργάνου Δεοντολογίας ότι ***είναι ανεπίτρεπτο σε οποιοδήποτε μέλος της ΕΣΗΕΑ να καταθέτει ως μάρτυρας της εργοδοσίας σε δίκη για εργασιακές διεκδικήσεις συναδέλφων του****. Προφανώς η θέση των δύο εγκαλουμένων πως ο δημοσιογράφος Κ. Κέκης, καταθέτοντας ως μάρτυρας σε δίκη απολυμένων συναδέλφων από την κρατική τηλεόραση, έπραξε το καθήκον του ως εντεταλμένος σύμβουλος της ΕΡΤ, έρχεται σε απόλυτη αντίθεση με τις ως άνω θέσεις των Πειθαρχικών Συμβουλίων και απετέλεσε επιχείρημα του κ. Κέκη, που έγινε δεκτό από το Δικαστήριο, για ακύρωση των καταδικαστικών πειθαρχικών αποφάσεων. Πέραν του ότι διαμορφώθηκε απόφαση που δυστυχώς αποτελεί* ***κακό προηγούμενο****, όπως βάσιμα ισχυρίζεται η εγκαλούσα συν. Ανδριανού.*

Όμως, το ΕΠΣ διατηρεί επιφυλάξεις κατά πόσον συνιστά πειθαρχικό παράπτωμα η ως άνω άποψη των δύο συναδέλφων, έστω και αν είναι αντίθετη προς την πάγια θέση των Πειθαρχικών Συμβουλίων, αφού η εγκαλούσα δεν προβάλει δόλο και κακοδικία. ***Αυτή είναι η κρίση τους, ορθή ή εσφαλμένη, και έχουν συνταγματικά, νόμιμα και καταστατικά απόλυτο δικαίωμα να την εκφράζουν****, όπως ισχύει για όλα τα μέλη των δικαιοδοτικών οργάνων. Το ζήτημα έχει άλλωστε κριθεί και από το ΕΠΣ και σε άλλες περιπτώσεις με την από 4/02.06.10 απόφασή του (ομόφωνη) και την από 5/10.06.10 απόφασή του (κατά πλειοψηφία 4 έναντι 2).*

Η καταγγελόμενη για τον συν. Κουτζουράδη συμπεριφορά, ότι εκείνος ***συντάχθηκε με το λεγόμενο «διευθυντικό δικαίωμα»*** *και υποστήριξε την αθώωση στελέχους εφημερίδας που είχε προκαλέσει την απόλυση συναδέλφου, (αντίθετα από την καταδικαστική θέση όλων των άλλων μελών των δύο Πειθαρχικών Συμβουλίων, που του επέβαλαν ποινή διαγραφής), ισχύουν όσα προεξετέθησαν. Ότι, δηλαδή,* ***είναι αναφαίρετο δικαίωμά του, ως μέλους δικαιοδοτικού οργάνου, να εκφράζει ελεύθερα την κρίση του****, ανεξάρτητα από την άποψη των άλλων για την ορθότητά της ή μη.*

Ως προς το μέρος της συμπληρωματικής εγκλήσεως που αφορά την

παράλειψη αναφοράς από τους δύο εγκαλούμενους στην επίμαχη απόφαση Κέκη των άρθρων με βάση τα οποία καταδικάστηκε από το ΔΠΣ, κάτι που εκείνος επικαλέστηκε στο Δικαστήριο για την ακύρωση της καταδίκης του, το Συμβούλιο έχει την ακόλουθη άποψη:

Η παράλειψη αυτή, που αποτελεί λόγο για ακύρωση της απόφασης, είναι πράγματι ***δείγμα σοβαρής αμέλειας****, πολύ περισσότερο μάλιστα όταν τα συγκεκριμένα άρθρα αναφέρονται αναλυτικά στην πρωτοβάθμια απόφαση. Υπάρχουν, όμως, επιφυλάξεις για το αν η αμέλεια αυτή συνιστά πειθαρχικό παράπτωμα.*

Ως εκ τούτου, η συμπληρωματική έγκληση στο σύνολό της ***είναι μεν αληθής ως προς το περιεχόμενό της, αλλά λόγω των επιφυλάξεων που διατυπώθηκαν, κρίνεται ομόφωνα ότι δεν έχει βάση για την κίνηση πειθαρχικής διαδικασίας».***

Η εγκαλούσα δεν πρότεινε μάρτυρες, σημειώνοντας ότι αρκείται στα προσκομιζόμενα έγγραφα. Μάρτυρες δεν προτάθηκαν ούτε από τους εγκαλούμενους συναδέλφους.

Το ΕΠΣ, κάλεσε αυτεπάγγελτα να καταθέσουν ως μάρτυρες, δυο συναδέλφους, που είχαν θητεύσει ως μέλη στα Πειθαρχικά Συμβούλια και έχουν νομική ιδιότητα.

Ο πρώτος ***συν. Στέφανος Αναγνώστου****, ανέφερε μεταξύ άλλων τα παρακάτω:*

«Το Καταστατικό δεν προβλέπει ***δικαίωμα εφέσεως*** *στον εγκαλούντα, αλλά* ***μόνο στον εγκαλούμενο*** *και μόνο αν έχει εκδοθεί εις βάρος του απόφαση του αρμόδιου Πειθαρχικού Συμβουλίου, που επιβάλλει διαγραφή έστω και προσωρινή διαγραφή»*

Ερ.: *Ισχυρίζεται η εγκαλούσα ότι στην απόφαση του Δευτεροβαθμίου δεν αναφέρεται το όνομά της ως εγκαλούμενης;*

Απ.: *Η γνώμη μου είναι ότι* ***πρέπει υποχρεωτικά να γράφονται τα ονόματα στην απόφαση*** *όλων των εμπλεκομένων στην υπόθεση. Αυτό*

*που έγινε, συνεπώς, είναι **παράνομο.***

*Το να κρίνει την τελεσίδικη απόφαση ως «εσφαλμένη» είναι **απαράδεκτο και παράνομο. Ουσιαστικά καταργείται το Πρωτοβάθμιο».***

*Ο δεύτερος **συν. Χρήστος Κυρίτσης**, μέλος του ΔΣ της ΕΣΗΕΑ, ανέφερε μεταξύ άλλων τα εξής:*

*«Τα θεσμοθετημένα όργανα της ΕΣΗΕΑ, λειτουργούν βάσει των κειμένων διατάξεων, στην αρμοδιότητα των οποίων ανήκει η εφαρμογή και η τήρηση των εν λόγω διατάξεων. Οι διατάξεις αυτές περιλαμβάνονται και εννυπάρχουν στο **Καταστατικό** της Ενώσεως, κλπ».*

Το ΕΠΣ κάλεσε στη συνέχεια σε απολογία τους τρεις εγκαλούμενους συναδέλφους.

*Η πρώτη **συν. Μιμή Τουφεξή**, απέστειλε το υπ αριθμ. πρωτ. 188/08.03.11 έγγραφό της, το οποίο, όπως αναφέρει, δεν υποβάλλεται ως απολογητικό υπόμνημα, επικαλούμενη προηγούμενη δήλωσή της ότι αρνείται να συμμετάσχει και δεν αναγνωρίζει τη διαδικασία. Στο έγγραφο αυτό εκθέτει, όμως, την άποψή της για την παρούσα υπόθεση, σημειώνοντας, μεταξύ άλλων, τα εξής:*

*«Φυσικά και δεν εγκρίνω την παραβίαση των Καταστατικών διατάξεων, όσο και αν σήμερα κρίνονται **ξεπερασμένες** και από το σύνολο σχεδόν του Σώματος, που απαιτεί τον εκσυγχρονισμό τους, αυτό όμως **δεν σημαίνει ότι ως μέλη των Πειθαρχικών δεν μπορούμε να προβούμε σε πρωτοβουλίες που εξυπηρετούν πάνω απ όλα την έννοια του δικαίου και του ηθικού, που δεν είναι πάντα και μόνο το νόμιμο***

Στο πλαίσιο αυτό και η υπέρβαση με την έρευνα που διεξήγαγε το ΔΠΣ για την υπόθεση ( ), η οποία δεν είχε στόχο εγκλήσεις και προσβολή των συναδέλφων του ΠΠΣ, αλλά κατά κάποιο τρόπο την παρακίνηση τους με την ευχή να επανεξετάσουν την υπόθεση

Η μη αναφορά ονομάτων σε μια τέτοια εσωτερική υπόθεση, η

*οποία δεν δημοσιοποιήθηκε και **τέθηκε στο αρχείο και με δική μου συναπόφαση** ήταν επιβεβλημένη σύμφωνα με την κοινή λογική, άρα δεν ισχύει το υποστηριζόμενο περί έκθεσης της εγκαλούσας και επίκλησης του σχετικού άρθρου, διότι κανείς δεν γνώριζε εκτός από τα μέλη του Ενιαίου και την τότε εγκαλούσα συν. (…) ποιοι πήραν μέρος στην εν λόγω απόφαση…».*

*Στην απολογία του ενώπιον του ΕΠΣ, ο **συν. Γιάννης Κουτζουράδης**, μεταξύ άλλων, ανέφερε:*

*«…Είχα πάντα τη γνώμη και σας είναι γνωστό αυτό …και άλλωστε αντίστοιχες εκτιμήσεις έχουν κάνει πολλοί από εσάς- ότι τόσο το Καταστατικό της Ένωσης, όσο και ο Κανονισμός Λειτουργίας των Π.Σ., όπως θα περίμενε κανείς, δεν έχουν προβλέψει τα πάντα. Δεν θα μπορούσα να έχουν προβλέψει. Και όπως και πάλι κάποιοι από εσάς, έτσι κι εγώ, είχα διατυπώσει πάντοτε την άποψη πως **όπου διαπιστώνεται κενό, αυτό που στη γλώσσα των νομικών ονομάζεται νομικό κενό**, και για μας είναι συνδικαλιστικό, **μπορεί να καλύπτεται με αποφάσεις Συμβουλίων**…*

*…Η απόφαση της πλειοψηφίας των συμβούλων περί αποδοχής της έγκλησης στο σκέλος αυτό μοιάζει και είναι σύννομη, επικαλείται μάλιστα και συγκεκριμένα άρθρα του Καταστατικού και του Κανονισμού των Π.Σ. **Είναι σύννομη, λοιπόν, αλλά δεν είναι εύνομη** για τους γνωρίζοντες στοιχειώδη ελληνικά. Φυσικά, οφείλω να ομολογήσω ότι αυτό είναι επίσης άποψή μου ως φορέα και υπερασπιστή της ακατάρριπτης για μένα θέσης …ό,τι είναι νόμιμο δεν είναι κατ… ανάγκη και ηθικό……*

Για να υποστηρίξω τη θέση μου αυτή περί μη ευνομίας, θα επικαλεστώ αυτό που είπα παραπάνω, ότι τόσο εγώ όσο και άλλοι εδώ μέσα, έχουμε κατά καιρούς υποστηρίξει (…) τη θέση ότι όπου διαπιστώνεται κενό στο Καταστατικό ή στον Κανονισμό Λειτουργίας, μπορεί και πρέπει να καλύπτεται από αποφάσεις των Π.Σ., οι οποίες για να χρησιμοποιήσω προσφιλείς εκφράσεις ομικές προς εμένα, λειτουργούν εν δυνάμει ως νομολογίες. Εγώ

στην περί ης ο λόγος απόφαση, αυτό υποστήριξα και μάλιστα ως μειοψηφία και γι αυτό και παραπάνω είπα ότι η ευθύνη είναι όλη δική μου

Το καινοφανές είναι ότι για πρώτη φορά το Δευτεροβάθμιο, συζητά και κρίνει ότι μια απόφαση του Πρωτοβαθμίου, μπορεί να είναι λαθεμένη. *Και προσέξτε το αυτό. Δεν εντέλλεται το Πρωτοβάθμιο να την επανεξετάσει, αλλά διατυπώνεται ένα είδος ευχής, να την ξαναδεί*

Εγώ αναρωτιέμαι, και θα καλέσω κι εσάς να αναρωτηθείτε το ίδιο, πώς να μην είναι καινοφανές, εφόσον ουδέποτε μέχρι σήμερα είχε υπάρξει ανάλογο ζήτημα

Το Δευτεροβάθμιο δεν πρέπει να περιορίζεται στο να λειτουργεί ως όργανο δεύτερου βαθμού, μόνο

Κατά τη γνώμη μου, δεν υπάρχει καμία απολύτως παραβίαση Καταστατικού ή Κανονισμού και πολύ περισσότερο συγκεκριμένων άρθρων. Αυτό που υπάρχει, σε ό,τι τουλάχιστον με αφορά, ***είναι τουλάχιστον μια προσπάθεια υγχρονοποίησης, τόσο του Κανονισμού όσο, και του, στη συνείδηση όλων, απαρχαιωμένου και διάτρητουΚαταστατικού****».*

Ο τρίτος εγκαλούμενος ***συν. Γιώργος Αξελός****, απέστειλε σύντομο απολογητικό υπόμνημα, αναφέροντας:*

«Τα μέλη των Πειθαρχικών Συμβουλίων, απολογούνται για τις αποφάσεις τους μόνο στη συνείδησή τους. Αν τώρα σε κάποια απόφαση, υπήρξε λάθος εκτίμηση, γι αυτό υπάρχουν τα αρμόδια όργανα για να την θεραπεύσουν».

Το Ενιαίο Πειθαρχικό Συμβούλιο, αφού έλαβε υπόψη του, τις μαρτυρικές καταθέσεις, τις απολογίες και τα λοιπά στοιχεία του φακέλου, αποφαίνεται ως ακολούθως:

Όπως προέκυψε από τη διαδικασία, συνάδελφος είχε καταθέσει έγκληση στο Πρωτοβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο εναντίον δύο άλλοτε ιθυνόντων της ΕΡΤ. Η έγκληση εκρίθη από το ΠΠΣ αβάσιμη

κατά πλειοψηφία (3-2), απόφαση που ήταν τελεσίδικη.

Η εκεί εγκαλούσα συνάδελφος κατέθεσε στη συνέχεια έγκληση στο Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο κατά των μελών του ΠΠΣ, τα οποία μετείχαν στη σύνθεση του Συμβουλίου που έκρινε την έγκλησή της αβάσιμη. Υποστηρίζοντας ότι η κρίση της πλειοψηφίας ήταν εσφαλμένη και ζητώντας την διαγραφή των τριών μελών που συντάχθηκαν με την άποψη αυτή.

Το Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο, με την προεδρία της πρώτης εγκαλούμενης, αντί να ασχοληθεί με το αντικείμενο της εγκλήσεως και να αποφανθεί για τυχόν ευθύνες των εγκαλουμένων συναδέλφων, δρομολόγησε περίεργες διαδικασίες και παράνομα, αντικαταστατικά και κατά παράβαση του Εσωτερικού Κανονισμού των Πειθαρχικών Συμβουλίων προχώρησε στην επανεξέταση της πρωτοβάθμιας υπόθεσης που είχε ήδη κριθεί τελεσίδικα. Αγνόησε παντελώς όσα ο τότε πρόεδρος του ΠΠΣ συν. Παν. Τερζής αλλά και τα άλλα μέλη του Πρωτοβάθμιου επεσήμαναν, ακόμα και εκείνα που μειοψήφησαν, με την υπογράμμιση πως η απόφαση είναι απόλυτα νόμιμη και σεβαστή, καθώς ελήφθη με την προβλεπόμενη απόλυτη πλειοψηφία. Ανεξάρτητα από το δικαίωμα της γνώμης οποιουδήποτε για την ορθότητά της ή μη. Και ότι για να εγκαλούνται μέλη του ΠΠΣ πρέπει να καταγγέλονται για κακοδικία.

΄Ετσι το ΔΠΣ άρχισε να καλεί πρόσωπα που είχαν προταθεί για μάρτυρες, ακόμα και τους εγκαλούμενους στην πρώτη υπόθεση στο ΠΠΣ, ακολουθώντας μία χωρίς νόημα διαδικασία και ταλαιπωρώντας άσκοπα τους συναδέλφους που καλούσε να καταθέσουν.

Στη συνέχεια, με συμμετοχή των τριών μελών του ΔΠΣ, που εγκαλούνται στην παρούσα υπόθεση, ενός άλλου συναδέλφου που ήδη έχει παραιτηθεί και ενός ακόμη μέλους για το οποίο ανακλήθηκε η έγκληση μετά την διαπίστωση ότι είχε έγγραφα διατυπώσει τις επιφυλάξεις του, εξέδωσε μία απόφαση που χαρακτηρίζεται από ***σωρεία παραβάσεων*** *του Καταστατικού και του Εσωτερικού Κανονισμού, αλλά και την* ***έλλειψη λογικής συνάφειας*** *προς το περιεχόμενό της. Έτσι αρχικά δηλώνεται ότι* ***η έγκληση απερρίφθη*** *ενώ σε άλλο σημείο αναφέρεται ότι* ***η έγκληση έγινε***

δεκτή. *Αλλού αναφέρεται ότι το ΔΠΣ* ***είναι αναρμόδιο*** *να κρίνει την απόφαση του ΠΠΣ και αλλού ότι* ***η απόφαση είναι εσφαλμένη*** *κ.λ.π. Και διαστρεβλώνοντας το απόλυτα σαφές κείμενο της εγκλήσεως, αυθαίρετα, παράνομα και αντικαταστατικά, την προσδιορίζει με αυτοσχεδιασμούς ως δήθεν «έφεση» και με προφανή στόχο τις εντυπώσεις, την διαβιβάζει στο ΠΠΣ για να επανακρίνει την αρχική υπόθεση που είχε κριθεί τελεσίδικα.*

Το ΠΠΣ με ομόφωνη απόφασή του επιστρέφει τον φάκελο στο ΔΠΣ, και με το από 13.04.10 έγγραφό του ***καταγγέλλει*** *τις προαναφερόμενες παρανομίες και αυθαιρεσίες σημειώνοντας, μεταξύ άλλων:*

« Το ΠΠΣ εξέτασε την από 04.02.10 απόφαση του ΔΠΣ, που «αναπέμπει» την αναφερόμενη υπόθεση στο παρόν Συμβούλιο και αποφαίνεται ως ακολούθως:

(□) Στην ως άνω απόφαση του ΔΠΣ αναφέρεται ότι «Απερρίφθη εξ αρχής και ομόφωνα το σκέλος που αφορούσε σε έγκληση κατά των μελών του ΠΠΣ□», ενώ ένα μέλος της μειοψηφίας αναφέρει πως «το ΔΠΣ έκανε δεκτή την έγκληση□»

Στην ίδια απόφαση, παρότι η εγκαλούσα δεν διατυπώνει ανάλογο αίτημα, που δεν είναι επιτρεπτό και από το Καταστατικό, το ΔΠΣ παρεμβαίνει αντικαταστατικά, επιχειρώντας να δρομολογήσει την επανάκριση της υποθέσεως, που εκδικάστηκε από το ΠΠΣ (□) , ανεξάρτητα από τις οποιεσδήποτε απόψεις για την ορθότητά της ή μη□

Έτσι το ΔΠΣ, στην ίδια απόφασή του, δηλώνει: «Το ΔΠΣ μελέτησε την υπόθεση και διαπίστωσε ότι είναι αρμοδιότητα του ΠΠΣ στο οποίο και ομόφωνα την αναπέμπει□». Όμως το ΠΠΣ δεν απέστειλε την υπόθεση αυτή στο ΔΠΣ, ώστε εκείνο να την «αναπέμπει», αλλά, όπως προαναφέρθηκε, την εξεδίκασε και εξέδωσε την τελεσίδικη απόφασή του□

Η απόφαση του ΔΠΣ αναφέρει ακόμη πως από το αναρμόδιο κατά την επισήμανσή του Δευτεροβάθμιο, «κρίθηκε κατά πλειοψηφία πως η απόφαση του ΠΠΣ είναι εσφαλμένη□» Δηλαδή το ΔΠΣ έκανε

*«**αυτεπάγγελτη έφεση**» και εξέδωσε και απόφαση. Προς τι λοιπόν η αιτούμενη νέα κρίση του ΠΠΣ στο οποίο προφανώς υπαγορεύεται και το αποτέλεσμα, με επίκληση μάλιστα της συνειδήσεως των μελών του Πρωτοβαθμίου;*

Το πότε όμως επανεξετάζεται μία υπόθεση, ορίζεται από το Καταστατικό και τον Εσωτερικό Κανονισμό, τα οποία παραβιάζει η διαδικασία που δρομολόγησε το ΔΠΣ, το οποίο όφειλε και μόνο να αποφανθεί επί του αιτήματος πειθαρχικού ελέγχου των εγκαλουμένων πέντε μελών του ΠΠΣ. Αντίθετα προχώρησε στην επανεξέταση της πρωτοβάθμιας υπόθεσης, ακόμη και με μαρτυρικές καταθέσεις.

(…)

*Ως εκ τούτου, (…) κρίνεται ομόφωνα ότι **η όλη αυτή διαδικασία στο ΔΠΣ είναι παράνομη και ανυπόστατη**, καθόσον παραβιάζει τα άρθρα 19, παρ. 3 του Καταστατικού της ΕΣΗΕΑ και 24 του Εσωτερικού Κανονισμού…*

*Πέραν όμως αυτών το ΠΠΣ, οφείλει να υπογραμμίσει πως **οι αρμοδιότητες κάθε Πειθαρχικού Συμβουλίου είναι με σαφήνεια προσδιορισμένες από το Καταστατικό**. Η αντικαταστατική παρέμβαση του ΔΠΣ, στη λειτουργία και τις τελεσίδικες μάλιστα αποφάσεις του ΠΠΣ, όπως στην περίπτωση αυτή, ουσιαστικά καταργεί την εσωτερική ανεξαρτησία των Π.Σ., **ακυρώνει το ρόλο του ΠΠΣ** και προσβάλλει τα μέλη του…».*

Το Ενιαίο Πειθαρχικό Όργανο επισημαίνει ότι βασική προϋπόθεση για την λειτουργία των Πειθαρχικών Συμβουλίων ως δικαιοδοτικών οργάνων είναι η τήρηση των κανόνων που τα διέπουν και ειδικότερα του Καταστατικού της ΕΣΗΕΑ και του Εσωτερικού Κανονισμού Λειτουργίας των Πειθαρχικών Συμβουλίων, αλλά και των ευρύτερων κανόνων δικαίου, όταν γίνεται παραπομπή σε αυτούς.

Στην εξεταζόμενη υπόθεση, καταγγέλλονται από την συν. Ανδριανού τρία μέλη του ΔΠΣ (τακτικά οι δύο πρώτοι και αναπληρωματικό ο τρίτος) για την ως άνω παράβαση σωρείας

βασικών διατάξεων του Καταστατικού και του Εσωτερικού Κανονισμού, στις διαδικασίες και την απόφαση που έλαβαν στην ως άνω υπόθεση που η ίδια ήταν εγκαλούμενη.

Τόσο στο από 08.03.11 έγγραφό της η πρώτη εγκαλούμενη συν. Μιμή Τουφεξή, όσο στην αυτοπρόσωπη απολογία του ο δεύτερος συν. Γιάν. Κουτζουράδης, δεν αντιλέγουν ότι πράγματι έγινε παραβίαση του Καταστατικού και του Εσωτερικού Κανονισμού. Η πρώτη, όπως προαναφέρεται, υποστηρίζει όμως πως οι διατάξεις του Καταστατικού είναι ***«ξεπερασμένες».*** *Ο δεύτερος, με ανάλογη τοποθέτηση, ισχυρίζεται πως υπήρχε* ***«νομικό κενό»*** *και αυτό «μπορεί να καλύπτεται με αποφάσεις Συμβουλίων».*

Όμως, στην εξεταζόμενη περίπτωση δεν υπήρχε κανένα κενό, αλλά απόλυτη σαφήνεια. ***Ποτέ δεν μπορεί να επανεξεταστεί μία υπόθεση, παρά μόνο όταν υπάρχει δικαίωμα εφέσεως και αυτό αποκλειστικά για τον εγκαλούμενο, όταν έχει τιμωρηθεί με ποινή προσωρινής ή οριστικής διαγραφής****. Αυτό προβλέπεται τόσο από το ισχύον Καταστατικό όσο και από τον Εσωτερικό Κανονισμό. Και ναι μεν το Καταστατικό χρήζει αλλαγής σε ορισμένα σημεία, αλλά* ***οι συγκεκριμένες προβλέψεις που προαναφέρονται είναι πάγιες και για τούτο επαναλαμβάνονται και στο σχέδιο του νέου Καταστατικού που έχει συνταχθεί****.*

Είναι όμως γεγονός, ότι έχουν ανακύψει κατά καιρούς ορισμένα θέματα για τα οποία δεν έχει γίνει πρόβλεψη στο Καταστατικό ή υπάρχει ασάφεια ως προς την αντιμετώπισή τους. Στις περιπτώσεις αυτές η ***καθιερωμένη πάγια και απαρέγκλιτη πρακτική είναι, ύστερα από σχετικό αίτημα, να συνέρχονται τα δύο Πειθαρχικά Συμβούλια, που όπως προβλέπει το άρθρο 19, παρ. 4 και άρθρο 20, παρ. 5 του Καταστατικού, είναι αρμόδια για την σύνταξη και συμπλήρωση του Εσωτερικού Κανονισμού, και στην κοινή αυτή συνεδρίαση να αποφαίνονται σχετικά για το πώς κάποιο συγκεκριμένο ζήτημα θα πρέπει να αντιμετωπίζεται.*** *Η απόφασή τους αυτή, που λαμβάνεται ύστερα και από γνωμοδότηση του Νομικού Τμήματος, (χωρίς να είναι δεσμευτική), αποτελεί στο εξής συμπλήρωμα του Εσωτερικού Κανονισμού και έτσι* ***κατά τρόπο συλλογικό και υπεύθυνο καλύπτονται τα τυχόν κενά που***

υπάρχουν *(π.χ. δωσιδικία μελών Δ.Σ. ΠΟΕΣΥ, αναστολή εκδίκασης σε περίπτωση ποινικής εκκρεμοδικίας κ.λ.π.).*

Δυστυχώς, είναι καταφανές πως ο ισχυρισμός των δύο ως άνω συναδέλφων ότι με την όλη διαδικασία που ακολούθησαν, κάλυψαν δήθεν «κενά» που υπήρχαν στο Καταστατικό και τον Εσωτερικό Κανονισμό δεν έχει την παραμικρή βάση. ***Πρώτον, γιατί δεν υπήρχε κανένα κενό, αλλά αντίθετα σαφής πρόβλεψη και δεύτερον και στην υποθετική ακόμη περίπτωση που διαπιστωνόταν κάτι τέτοιο, θα έπρεπε να προσφύγουν στην κοινή συνεδρίαση των δύο Πειθαρχικών, για την συνολική και υπεύθυνη αντιμετώπισή του.*** *Κι όχι να αυτοσχεδιάζουν και να αποφαίνονται, καταργώντας την επιβαλλόμενη συλλογικότητα και σοβαρότητα για οποιοδήποτε ανάλογο θέμα.*

Οι αρμοδιότητες κάθε Πειθαρχικού Συμβουλίου είναι με σαφήνεια καθορισμένες στο Καταστατικό, που ορίζει και ποίες αποφάσεις μπορούν να επανεξεταστούν με την άσκηση εφέσεως από τον τιμωρούμενο και ποτέ «αυτεπάγγελτα». Ούτε το Ενιαίο μπορεί να παρεμβαίνει σε αποφάσεις του Δευτεροβαθμίου, ούτε το Δευτεροβάθμιο σε αποφάσεις του Πρωτοβαθμίου, ούτε βέβαια είναι ποτέ επιτρεπτή επανεξέταση τελεσίδικης απόφασης, *ανεξάρτητα από την όποια άποψη για την ορθότητά της ή μη. Αυτές είναι άλλωστε και οι θεμελιώδεις βάσεις λειτουργίας του ευρύτερου δικαιοδοτικού συστήματος.*

Οι εγκαλούμενοι ***με αλαζονική και ανεύθυνη συμπεριφορά, και ασυγχώρητη για μέλη δικαιοδοτικού οργάνου νοοτροπία ετσιθελισμού, παρεμβαίνουν στη λειτουργία του Πρωτοβαθμίου, κρίνουν και αποφαίνονται, χωρίς αρμοδιότητα και ουσιαστικά δρομολογούν αδιέξοδες διαδικασίες.***

Πέραν των άλλων, η εγκαλούσα τους κατηγορεί ότι στην απόφαση, αντίθετα από ότι πάντα γίνεται, δεν αναφέρεται το όνομά της ως εγκαλούμενης (όπως και των λοιπών εγκαλουμένων), καθώς έχει προς τούτο νόμιμο δικαίωμα.

Όπως και στο κατηγορητήριο αναφέρεται, είναι σαφής η διάταξη

*του Εσωτερικού Κανονισμού που τονίζει ότι η απόφαση **«πρέπει να αναφέρει το όνομα του κριθέντος»**, κάτι αυτονόητο άλλωστε με την απλή λογική. Και ναι μεν συμβαίνει σε κάποια απόφαση να υπάρχει παράλειψη ή λάθος από αβλεψία, οπότε με σχετικό αίτημα του διαδίκου μπορεί να γίνει διόρθωση της αποφάσεως. Στην προκείμενη, όμως, περίπτωση **η σοβαρή αυτή παράλειψη δεν έγινε από παραδρομή, αλλά προφανώς εσκεμμένα και σκόπιμα, σε μία απαράδεκτη μεθόδευση αλλοιώσεως του κειμένου της εγκλήσεως, ώστε αυτή να εμφανίζεται ως «έφεση»**. Αυτό προκύπτει με σαφήνεια και από προηγούμενες συνεδριάσεις του ΔΠΣ για την υπόθεση, όπου ενώ αναγράφονταν από την γραμματέα στα κείμενα των καταθέσεων τα ονόματα των διαδίκων, όπως προβλέπεται, στη συνέχεια, προφανώς κατ εντολήν, υπήρχε γραμμή διαγραφής πάνω στα ονόματα των εκεί εγκαλουμένων.*

θα πρέπει να σημειωθεί, ότι το πνεύμα αυθαιρεσίας, χωρίς την παραμικρή συναίσθηση ευθυνών, με προφανή στόχο τις εντυπώσεις, επιδεικνύεται από τους δύο πρώτους εγκαλούμενους κατ εξακολούθηση, όπως επισημαίνεται και από την εγκαλούσα στις διευκρινίσεις της.

*Πράγματι, σε μία τέτοια μέγιστου ενδιαφέροντος υπόθεση, που αφορούσε το ασφαλιστικό μας Ταμείο με το γνωστό «δομημένο ομόλογο», οι δύο πρώτοι εγκαλούμενοι, με τη σύμπραξη και τρίτου, επιχειρώντας να κερδίσουν τις εντυπώσεις, **παρενέβησαν παράνομα και αντικαταστατικά στην εξέλιξη της υπόθεσης που εκδικαζόταν στο Πρωτοβάθμιο**. Και χωρίς την επιβαλλόμενη υπευθυνότητα, **ανέσυραν αποκρουστικές μεσαιωνικές αντιλήψεις** και εξέδωσαν απόφαση σε βάρος του κατηγορουμένου άλλοτε διευθυντή του Ταμείου Δ. Καπράνου, χωρίς καν να τον ενημερώσουν ότι υπάρχει αυτή η διαδικασία, ούτε και να τον καλέσουν να εκθέσει την άποψή του, ποδοπατώντας στοιχειώδεις αρχές, που ισχύουν ως προϋπόθεση διεξαγωγής «δίκαιης δίκης», και πλήττοντας κάθε έννοια αξιόπιστης και αντικειμενικής κρίσης. Έτσι, **του έδωσαν όλα τα επιχειρήματα** να υποστηρίζει στα δικαστήρια, όπου τώρα ζητά την ακύρωση της καταδίκης του, ότι τα Πειθαρχικά Όργανα της ΕΣΗΕΑ, δρομολογούν παρωδίες*

δίκης, χωρίς την παραμικρή διαδικασία. Και επικαλούμενος, μεταξύ άλλων, την προεκτιθέμενη ανεύθυνη στάση τους, επιδιώκει να αθωωθεί για το σοβαρό αυτό παράπτωμα, που έχει συνταράξει τον κλάδο, αλλά και ερευνάται από την Ποινική Δικαιοσύνη.

Την πρωτοφανή και εντελώς ανεύθυνη αυτή στάση των δύο πρώτων εγκαλουμένων κατήγγειλαν στη σχετική 15 η/16.12.08 κοινή συνεδρίασή τους τα δύο Πειθαρχικά με ομόφωνη απόφασή τους, στην οποία τονίζεται μεταξύ άλλων :

«Είναι αυτονόητο πως η τήρηση των διατάξεων και δη των θεμελιωδών του Καταστατικού και του Εσωτερικού Κανονισμού, κατά τις διαδικασίες των Πειθαρχικών Συμβουλίων, είναι υποχρεωτική. Αντίθετη πρακτική, πέραν των άλλων, καθιστά την απόφαση, ανυπόστατη και αντιμετωπίζεται ως ανύπαρκτη.

(□)

Τα ανωτέρω είχαν επισημανθεί και στην υπ□ αριθμ. 1084/02.04.08 γνωμοδότηση του νομικού συμβούλου της ΕΣΗΕΑ, που αναιτιολόγητα δεν έγινε δεκτή από την πλειοψηφία των τριών μελών του ΔΠΣ, με αντίθεση των μειοψηφούντων δύο μελών.

(□)

Όπως τονίζεται και στο άρθρο 19 του Εσωτερικού Κανονισμού: «Τα μέλη των Πειθαρχικών Συμβουλίων κρίνουν □αφού πρώτα ακούσουν και τις δύο πλευρές των διαδίκων□». Στην περίπτωση αυτή, ακολουθήθηκαν συνοπτικές διαδικασίες και δεν έγιναν σεβαστά τα προβλεπόμενα δικαιώματα για τον εγκαλούμενο, ο οποίος όχι μόνο δεν εκλήθη να αναπτύξει τις θέσεις του, (□) ούτε ενημερώθηκε για την όλη διαδικασία.

(□)

Με τα δεδομένα αυτά, κατά την ομόφωνη κρίση των δύο Πειθαρχικών Συμβουλίων (□) η απόφαση αυτή του ΔΠΣ, (□), είναι παράνομη και ως εκ τούτου, ανυπόστατη. Συνεπώς, δεν (□) έχει οποιαδήποτε επιρροή στην ακολουθούμενη διαδικασία στο ΠΠΣ, η

οποία θα πρέπει να συνεχισθεί κανονικά, ώστε να διαλευκανθεί η σοβαρή αυτή υπόθεση, που απασχολεί τον κλάδο και τον ευρύτερο χώρο των ασφαλισμένων στο ΤΣΠΕΑΘ». Και μετά τη θέση αυτή των δύο Πειθαρχικών Συμβουλίων , συνεχίστηκε πλέον απρόσκοπτα η εκδίκαση της υπόθεσης στο ΠΠΣ, που του επέβαλε την μεγαλύτερη ποινή της οριστικής διαγραφής από τα μητρώα της ΕΣΗΕΑ, τηρώντας όμως απαρέγκλιτα τις βασικές αρχές της δικαιοκρισίας και κατοχυρώνοντας έτσι την απόφασή του, αλλά και την αξιοπιστία του.

Χαρακτηριστικό της απαράδεκτης νοοτροπίας που ακολουθείται από τους δύο πρώτους εγκαλούμενους είναι και το γεγονός πως ***δεν διστάζουν να υποστηρίζουν στη μία υπόθεσητη μία άποψη και σε άλλη εντελώς αντίθετη, ανάλογα με τις προσωπικές διαθέσεις*** *τους. Είναι οι ίδιοι που σε άλλη απόφαση ψήφιζαν πως για να γίνει δίωξη σε μέλη των Πειθαρχικών για απόφαση που πήραν, πρέπει να καταγγέλλονται για δόλο, σκοπιμότητα κ.λ.π. όπως είναι και η πάγια θέση του Ενιαίου Πειθαρχικού Συμβουλίου, θέση που και στην παρούσα υπόθεση επαναλαμβάνεται. Όμως πριν μερικούς μήνες, χωρίς καμιά συνέπεια προς τον εαυτό τους, δεν δίστασαν να υποστηρίζουν τα ακριβώς αντίθετα, προκειμένου να διωχθούν τέσσερα μέλη του Δευτεροβαθμίου, παρότι δεν υπήρχε καμιά καταγγελία για κακοδικία. Και όχι μόνο αυτό αλλά εναντίον του συναδέλφου που καταδίκασαν έχει ασκηθεί και δίωξη για τοσυγκεκριμένο παράπτωμά του από την Εισαγγελική Αρχή.*

Δηλαδή με την «εκσυγχρονιστική» και στο πλαίσιο της «ευνομίας» αντίληψή τους θα μπορεί ο κάθε τιμωρούμενος να εγκαλεί τα μέλη του Πειθαρχικού που τον καταδίκασαν, όχι καταγγέλλοντας δόλο, αλλά μόνο με τον απλό ισχυρισμό πως θεωρεί ότι η κρίση τους δεν ήταν ορθή. ***΄Αν υιοθετούνταν όμως τέτοιοι παραλογισμοί, τότε όλα τα μέλη των δικαιοδοτοτικών οργάνων, θα βρίσκονταν καθημερινά στα εδώλια των κατηγορουμένων, από τους διαδίκους που θα εθίγονταν από τις αποφάσεις τους.***

θα πρέπει εξ άλλου να επισημανθεί ότι οι δύο ως άνω εγκαλούμενοι συνάδελφοι απευθυνόμενοι στο παρόν θεσμοθετημένο Ενιαίο Πειθαρχικό ΄Οργανο, πέραν των άλλων, ***δυστυχώς θεωρούν***

ότι με ειρωνίες και απαξιωτικές αναφορές προς τα εκλεγμένα μέλη του μπορούν να ευτελίσουν τη διαδικασία*, Σε αντίθεση με άλλα μέλη των Πειθαρχικών ακόμη και του Διοικητικού Συμβουλίου, που και οι ίδιοι δίκασαν και καταδίκασαν κατά το παρελθόν, τα οποία σεβάστηκαν τις διαδικασίες και την κρίση των θεσμοθετημένων Οργάνων.*

Κατόπιν όλων αυτών το ΕΠΣ θεωρεί:

Α) *Η πρώτη εγκαλούμενη* ***συν. Μιμή Τουφεξή****, που έχει και την ιδιότητα της προέδρου του ΔΠΣ, παρά τις ως άνω καταγγελίες των δύο Πειθαρχικών Συμβουλίων, συνέχισε και στην εξετασθείσα υπόθεση να επιδεικνύει με ανευθυνότητα πνεύμα αυθαιρεσίας, παραβιάζοντας θεμελιώδεις διατάξεις του Καταστατικού, του Εσωτερικού Κανονισμού και της ευρύτερης νομοθεσίας, η τήρηση των οποίων αποτελεί βασική προϋπόθεση για την ομαλή λειτουργία των Πειθαρχικών Συμβουλίων. Για τούτο κρίνεται* ***ομόφωνα πειθαρχικά ελεγκτέα****, κατά το κατηγορητήριο.*

(Παράβαση των άρθρων 22 του Εσωτερικού Κανονισμού, του άρθρου 19 παρ. 3 του Καταστατικού και άρθρου 24 του Εσωτερικού Κανονισμού, του άρθρου 7, παρ. 1 εδάφιο α του Καταστατικού και του άρθρου 6, παρ. 1, εδάφιο α του Κώδικα Αρχών Δεοντολογίας).

Λαμβάνεται όμως υπόψη, κατά πλειοψηφία, πως όταν επέστρεψε η υπόθεση από το Πρωτοβάθμιο, με τις προαναφερθείσες καταγγελίες, ***διαχώρισε τη θέση της από τον δεύτερο*** *εγκαλούμενο συνάδελφο και συντάχθηκε, όπως και η ίδια επικαλείται, με τα άλλα μέλη του Δευτεροβαθμίου, που υποστήριξαν ότι η υπόθεση πρέπει να μπει στο αρχείο.*

Δύο μέλη θεωρούν, όμως, ότι η συν. Τουφεξή, εφόσον έχει την ιδιότητα της προέδρου του Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού και προφανώς σημαντικότερο ρόλο, έχει και την μεγαλύτερη ευθύνη

για τις αντικαταστατικές και παράνομες αυτές μεθοδεύσεις.

*Ως προς την ποινή, με **ψήφους 5 έναντι 3**, επιβάλλεται η **επίπληξη με ανάρτηση** της απόφασης στους χώρους εργασίας.*

Από τη μειοψηφία ένα μέλος, πρότεινε την προσωρινή διαγραφή 4 μηνών από τα μητρώα της ΕΣΗΕΑ, ένα άλλο μέλος, πρότεινε την ροσωρινή διαγραφή 2 μηνών και το άλλο μέλος, πρότεινε την απλή επίπληξη.

***Β)** Για τον δεύτερο εγκαλούμενο **συν. Γιάννη Κουτζουράδη**, προκύπτει ότι και εκείνος, περιφρόνησε τις ως άνω επισημάνσεις των δυο Πειθαρχικών Συμβουλίων, που τόνιζαν την ανάγκη τήρησησης των θεμελιωδών διατάξεων του Καταστατικού και του Εσωτερικού Κανονισμού. Με το πρόσχημα της δήθεν «ευνομίας», δυστυχώς συνέχισε την ίδια τακτική της αυθαιρεσίας, όπως ανωτέρω εκτίθεται, λειτουργώντας ουσιαστικά σε βάρος της ομαλής λειτουργίας των Πειθαρχικών Συμβουλίων. Και μάλιστα όταν επέστρεψε ο φάκελος της υπόθεσης από το ΠΠΣ, εκείνος, μόνος, επέμενε να συνεχιστεί η αυθαίρετη «διαδικασία», όπως καταγγέλλει η εγκαλούσα και ο ίδιος συνομολογεί. Για τούτο και κρίνεται **ομόφωναπειθαρχικά ελεγκτέος**, κατά το κατηγορητήριο.*

(Παράβαση των άρθρων 22 του Εσωτερικού Κανονισμού, του άρθρου 19 παρ. 3 του Καταστατικού και άρθρου 24 του Εσωτερικού Κανονισμού, του άρθρου 7, παρ. 1 εδάφιο α του Καταστατικού και του άρθρου 6, παρ. 1, εδάφιο α του Κώδικα Αρχών εοντολογίας).

*Ως προς την ποινή, με **ψήφους 7 έναντι 1**, επιβάλλεται η **προσωρινή διαγραφή 1 μηνός** από τα μητρώα της ΕΣΗΕΑ. Η μειοψηφία πρότεινε την απλή επίπληξη.*

Γ)** Για τον τρίτο εγκαλούμενο **συν. Γιώργο Αξελό**, η πλειοψηφία έχει την άποψη πως επειδή είναι **δεύτερο αναπληρωματικό μέλος

έχει ενδεχομένως μικρότερη συμμετοχή στην εξέλιξη της όλης υπόθεσης. Εξάλλου, ***έχει εκδηλώσει την αντίθεσή του προς τις καταστατικές κ.λ.π. παραβάσεις των δύο άλλων****, συντασσόμενος με τα υπόλοιπα μέλη των δύο Πειθαρχικών, στην προαναφερόμενη συνεδρίαση. Ως εκ τούτου, υπάρχουν ορισμένες επιφυλάξεις και κρίνεται κατά πλειοψηφία* ***(6-2) μη ελεγκτέος λόγω αμφιβολιών****. Η μειοψηφία θεωρεί ότι υπέχει ευθύνη και ως εκ τούτου, είναι πειθαρχικά ελεγκτέος.Η απόφαση καθαρογράφηκε, την, Τετάρτη 13.04.11.*

Η προεδρεύουσα *Η γραμματέας*

Ελένη Τράϊου *Μαρία Χριστοφοράτου*